

defendendo multiplicare. Indicia uere
 confessionis sunt. si unusquisq; se peccatore
 dicit. Scriptum ē. Iustus in principio accu-
 sator est sui. Curandū sum mox est ut
 mala quę fecimus & sponte fateamur.
 & hec aliis arguentibus non negemus;
 Supbie quippe uitium est ut quod de
 se fateri quisq; quasi sua sponte dignat.
 hoc sibi ab aliis dici dedignet.

id de se dicere
 etiā alteri nō
 contradicit.

CONPUNCTIO De conpunctione
 cordis est. humilitas mentis cum lacrimis
 exoriente de recordatione peccati. & timore
 iudicii. Illa est. conuersis pfectior conpunc-
 tionis affectio. quę om̃s se carnalium deside-
 riorū affectus repellit. & intentionē suam
 toto mentis studio in dī contemplationem
 defigit. Gemina est conpunctio. qua
 ppter dīm anima cuiusq; electi afficitur.

AN VII.

cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18

10 D13 fol. 35 R

DEN HAAG, M.B.

86
faciā. q̄ pusillanimitas fio dū sedeo. Dicit
ei senex. Nullū iudices. nullū spernas
neq; condēnes. Nulli detrahas. & d's tibi
p̄stat quietē. & erit sessio tua sine p̄batione.
ir quidā sēs cū audisset quendā peccantē.
Fleuit amare & dixit. Iste hodie. Ego
crastino. Verumtamen qualiter uis
peccet Aliquis ante te. non iudices eū.
sed iudica magis temet ipsum pecca
tore quā illum. Sepe Aliquid d
maioribus dispensatorie agitur. qd
aminoribus error putatur; Sepe mul
ta a fortib; dicunt. quē ideo infirmi
di iudicant. quia ignorant. Vnde & non
nulli subditi contra hanc manum rep̄
hensionis mittunt. sed uita p̄tinus ipsa
sua temeritate deficiunt. Leuites ergo
quasi adiuuans manū retendit. sed

Non.

0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18

DEN HAAG, MW.

10 D13 fol. 86r